

Sygn. akt II Ka 522/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Krystyna Świącicka
Sędziowie:	SO Mariola Krajewska - Sińczuk (spr.) SO Hanna Prządka
Protokolant:	st.sekr.sądowy Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Andrzeja Michalczuka

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2013 r.

sprawy **W. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 65 §1 kks i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora i oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 23 lipca 2013 r. sygn. akt II K 374/13

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że do opisu czynu przypisanego oskarżonemu po słowach „wprowadzenia ich do obrotu” dodaje „sprowadzone z zagranicy na terytorium kraju bez uprzedniego ich oznaczenia znakami akcyzy i bez dopełnienia ciążącego na nim obowiązku celnego”;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelację oskarżonego za oczywiście bezzasadną;

III. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 522/13

UZASADNIENIE

W. G. został oskarżony o to, że w dniu 24 maja 2013r. w miejscowości S., gm. S., woj. (...) w miejscu swojego zamieszkania posiadał wyroby akcyzowe w postaci 25.220 (dwadzieścia pięć tysięcy dwieście dwadzieścia) sztuk paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy skarbowej a oznaczonych w części ukraińskimi, białoruskimi i rosyjskimi znakami akcyzy oraz 68 (sześćdziesiąt osiem) litrów alkoholu, w ilościach wskazujących na zamiar wprowadzenia ich do obrotu, czym spowodował straty na szkodę Skarbu Państwa z tytułu należnego podatku akcyzowego w łącznej kwocie 356.890 zł (trzysta pięćdziesiąt sześć tysięcy osmiuset dziewięćdziesięciu złotych),

tj. o czyn z art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

Wyrokiem z dnia 23 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy w Siedlcach:

I. oskarżonego **W. G.** uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przy czym przyjął, że oskarżony przechowywał ww. wyroby akcyzowe w miejscu swojego zamieszkania, tj. popełnienia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 65 § 1 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za ten czyn na podstawie art. 65 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazał go na karę 300 stawek dziennych grzywny ustalając na podstawie art. 23 § 3 kks wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 złotych;

II. na podstawie art. 30 § 6 kks w zw. z art. 30 § 2 kks orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku wyrobów akcyzowych zabezpieczonych w sprawie i opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr(...) pod poz.(...), przechowywanych w Magazynie (...) Izby Celnej w L. i na podstawie art. 31 § 5 i 6 kks zarządził ich zniszczenie;

III. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 3.000 zł tytułem opłaty.

Apelacje od tego wyroku wnieśli: oskarżony i prokurator.

Oskarżony w swojej osobistej apelacji zarzucił mało wnikliwe i krótkowzroczne rozpatrzenie sprawy i brak oparcia orzeczenia na doświadczeniu życiowym.

Podnosząc te zarzuty oskarżony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i zasądzenie kary grzywny adekwatnej do popełnionego czynu i zwrot „zarekwirowanych” papierosów.

Prokurator Rejonowy w Siedlcach na podstawie art. 425 § 1, 2 i 4 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego W. G. i na podstawie art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 1 kpk orzeczeniu zarzucił:

1. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 91 § 1 kks w zw. z art. 91 § 3 kks polegającą na niepełnym opisaniu czynu zarzucanego W. G. w części dyspozytywnej wyroku poprzez nie zawarcie w opisie czynu znamienia wskazanego w art. 86 § 1 kks w postaci niedopełnienia ciężącego obowiązku celnego, co do sprowadzonych z zagranicy wyrobów tytoniowych i alkoholu;

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 65 § 1 kks polegającą na niepełnym opisaniu czynu zarzucanego W. G. w części dyspozytywnej wyroku, poprzez nie zawarcie w opisie czynu znamienia wskazanego w art. 63 § 2 kks w postaci uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

W oparciu o te zarzuty prokurator na zasadzie art. 427 § 1 i 2 kpk i art. 437 § 1 i 2 kpk wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na rozprawie odwoławczej prokurator poparł apelację Prokuratora Rejonowego w Siedlcach z tym, że wniósł o zmianę wyroku zgodnie z zarzutem apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego jest oczywiście bezzasadna, a podniesione w niej zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. Za trafne uznać należało zarzuty sformułowane w pisemnej skardze prokuratora i zgodnie z wnioskiem oskarżyciela publicznego zgłoszonym na rozprawie odwoławczej należało w tym zakresie zaskarżony wyrok zmienić.

Z tego względu oraz zważywszy na niezłożenie wniosku o sporządzenie pisemnych motywów wyroku Sądu Odwoławczego przez oskarżonego Sąd II instancji, mając na względzie treść art. 457 § 2 kpk, ogranicza uzasadnienie orzeczenia do ustosunkowania się do zarzutów sformułowanych w apelacji prokuratora.

Należy zgodzić się ze skarżącym wyrok prokuratorem, iż opis czynu przypisanego oskarżonemu jest niepełny. Sąd I instancji dokonał prawidłowej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów i na ich podstawie ustalił trafny stan faktyczny. Wyrokując w sprawie za prokuratorem powiecił błąd, który polegał na nie zawarciu w opisie czynu przypisanego W. G. wszystkich ustawowych znamion tego przestępstwa, które zostało prawidłowo zakwalifikowane. Przypomnieć należy, że zgodnie z brzmieniem art. 65 § 1 kks odpowiedzialności karnoskarbowej podlega ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przynosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. Skoro w sprawie w sposób niewątpliwy zostało ustalone, że oskarżony przechowywał wyroby akcyzowe w postaci papierosów i alkoholu, które zostały sprowadzone na terytorium kraju bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy z Białorusi, Rosji i Ukrainy (art. 86 § 1 kks), to ta okoliczność winna znaleźć odzwierciedlenie w opisie czynu, podobnie jak okoliczność sprowadzenia z zagranicy na terytorium kraju tych wyrobów bez dopełnienia ciążącego na oskarżonym obowiązku celnego wynikającego z brzmienia art. 91 kks. Do zrealizowania bowiem znamion przedmiotowych typu przestępstwa przemytu celnego niezbędne jest jednoczesne spełnienie dwóch przesłanek: istnienia obowiązku celnego, polegającego na przedstawieniu lub zgłoszeniu towaru organowi celnemu oraz istnienia należności celnej, którą można uszczuplić przez niedopełnienie tego obowiązku.

Z tego względu zaskarżony wyrok należało zmienić poprzez uzupełnienie opisu czynu przypisanego oskarżonemu o wpisanie po słowach „wprowadzenia ich do obrotu” słów „sprowadzone z zagranicy na terytorium kraju bez uprzedniego ich oznaczenia znakami akcyzy i bez dopełnienia ciążącego na nim obowiązku celnego”. Dopiero tak opisany czyn zawiera znamiona przestępstw karno skarbowych z art. 65 § 1 kks i art. 91 § 1 i 3 kks przypisanych W. G..

Z wyżej wskazanych względów, na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk i art. 456 kpk, Sąd odwoławczy orzekł, jak na wstępie.